

פרשת בלק
גיליון קנ"ב
שנה ג'
תמוז תשפ"ב

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

דרך מצותיך

שו"ת בהלכה מרבינו

שירי חזנות

שאלה: אם מותר בין המצרים לשמוע שירי חזנות דאי"ז משמח. תשובה: לא.

שירים בגן ילדים

שאלה: אם בגן ילדים קטנים שלא הגיע לחינוך מותר לשמוע שירים בין המצרים. תשובה: לא.

לשיר בסעודת מצוה

שאלה: אם בסעודת מצוה בין המצרים מותר לשיר בפה. תשובה: לא.

שהחיינו בברית בין המצרים

שאלה: בשו"ע ס' תקנ"א ועל פדה"ב אומר שהחיינו ולא יחמיץ המצוה, ומ"ט נקיט פדה"ב ולא על ברית מילה דקדים לפדה"ב. תשובה: שם פשיטא.

שומע כעונה בשחיינו

שאלה: בימי בין המצרים שאין מברכין שהחיינו, ושומע שהחיינו בפדה"ב או במילה, אם יכול לכוון לצאת ברכת שהחיינו שנצרך לו. תשובה: לא.

שהחיינו בפירות שביעית

שאלה: אם יש לו בין המצרים פירות שביעית שמקיים מ"ע באכילתם אם יברך שהחיינו דלא יחמיץ המצוה. תשובה: יתכן. [מועדי הגר"ח - באדיבות מכן גם אני אודך]

דרך פקודיך

פנינים על פרשת שבוע מרבינו

למה הוצרך לקלל האתון דוקא ברגע הזעם

ש. כתב בבעה"ט וז"ל, ויך בלעם את האתון. ולא קלל אותה לפי שהיה דעתו לקלל את ישראל ואיך ב' קללות ביום אחד דכתיב לא אוסיף לקלל ולא אוסיף עוד להכות אי נמי מפני שלא הגיע אז הרגע של הזעם עכ"ל, (בלק כב כ"ג).

יש לשאול דבשלמא לקלל את ישראל הוצרך לכוין לרגע של הזעם אבל כדי לקלל הבהמה למה הוצרך לקלל ברגע של הזעם דוקא.

ת. אחרת חוזרת הקללה אליו כמש"כ רש"י בסנהדרין. [תשובות הגר"ח]

צער בעלי חיים בגוי

שאלה. האם איסור דצער בע"ח זה נוהג בגוי, הרי לכאורה אי"ז משבע מצוות בני נח, וכאן למדו זאת מבלעם.

תשובה. כבר כ' התוס' דמצוות שמסברא נוהג בב"נ אף שלא נצטוו.

זעם הקב"ה באותם ימים

מה אָקב לא קבֿה אֵל וּמָה אָזַעַם לֹא זָעַם ה' [כג, ח].

שאלה: בגמ' ברכות [ז' א'], דרשו על הפסוק לא זעם ה' - מלמד שכל אותן הימים לא זעם, וצ"ע הא מקרא מפורש הוא (כב כב) וַיַּחַר אֶף אֱלֹהִים כִּי הוֹלֵךְ הוּא, וא"כ לכאורה מבואר שהוא כן כעס באותם ימים. תשובה: על בלעם לא על ישראל.

[שמחת מרדכי]

אסף טייח

עובדות והנהגות כפי שנכתב ע"י אהובו כבנו המחנך הרב סנדר פרייזלר

זימון הרבה פעמים היה מכבד את האורח לזמן, ואמר "אורח מזמן", כשהיו כמה אורחים, קשה היה לצפות מראש את מי יכבד, לפעמים אמר הכהן זימן, וכשהיו שני כהנים עשה גורל ביניהם מי יזכה ויזמן, כאשר כובדתי לזמן העיר לי שיש להגיד פסוק נוסף לפני הברכה למשל: ככתוב ואכלת ושבעת... ברוך אתה... על הארץ ועל המזון, אם היה שם מנין ואמרו אלוקינו, הייתי אומר כל הברכת המזון בקול רם, וכשהיו רק שלוש, אמרתי בקול עד סוף הברכה הראשונה, עשיתי כך ע"פ הדרכתו.

שמות: המליץ על שמות יהודים שורשים וגם עזר במקרים קשים, לתלמידי שקראו לו "תובל", אמר, שתובל קין היה רוצח, ולכן ישנה את שמות ל"חיים" ו"אופיר" אמר שיחליף ל"אפרים", לבחור שהגיע אליו לפני כעשרים וחמש שנים ושמו הפרטי היה "זוהר", אמר שיחליף ל"מאיר", (כי גם זה זוהר)

ברכיים: כאשר היה כביכול לחץ וצפוף נהג לקחת את נכדו והושיבו על ברכיו, ולמעשה לא חשש לשיטה שאסור להנות מגיד הנשה (טור יו"ד סימן ס"ה).

מזיק לזכרון: לא הסכים שבת תשב בין שני בנים או בן בין שתי בנות, ואפילו שמדובר באחים, ואפילו שהם קטנים, כי זה מזיק לזכרון, והילד יהיה ח"ו שוכח בעקבות כך את לימודו.